

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 8. januar 2008
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2007-150-0518
Dok.: ALO40347

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 98 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. december 2007.

Lene Espersen

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 98 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren, under henvisning til TV2’s nyhedsindslag om kamphunde den 24. september 2007, sikre, at hundeejere igen pålægges at have deres hund i snor i bymæssig bebyggelse, og finder ministeren ikke, at det er nødvendigt med et pålæg om dette, set i lyset af mange aggressive hundes angreb på sagesløse mennesker?”

Svar:

1. I TV2-nyhedernes indslag den 24. september 2007 anføres det indledningsvist bl.a., at kravet om, at hunde skal føres i snor er gledet ud af lovgivningen. I den forbindelse udtaler holdlederen for Specialhundegruppen, Københavns Politi, senere i indslaget, at den tidligere politivedtægt indeholdt et krav om, at hunde skulle føres i snor.

2. Justitsministeriet kan oplyse, at det er forbudt i byer og områder med bymæssig bebyggelse at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de enten føres i bånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem, jf. hundelovens¹ § 3, stk. 1, 1. pkt.

En hund anses ikke for at være under ledsagelse, hvis den kun er under tilsyn fra besidderens bolig eller forretningslokale. Føres hunde i bånd, skal båndet være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Såfremt en hund på de nævnte steder færdes løs uden at være i følge med en person, der har fuldt herredømme over den, indfanger politiet hunden og underretter besidderen, jf. hundelovens § 3, stk. 1, 2.-4. pkt.

Overtrædelse af hundelovens § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., straffes med bøde, jf. § 12, stk. 1.

Uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse påhviler det i øvrigt besidderen af en hund at drage omsorg for, at den ikke strejfer om, jf. hundelovens § 3, stk. 4.

Af hundelovens § 3, stk. 2, fremgår det, at der i politivedtægterne kan optages bestemmelse om, at hunde på de i lovens § 3, stk. 1, nævnte steder (dvs. gader, veje, stier, eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel) altid skal føres i bånd, ligesom det af færdselshensyn kan be-

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 259 af 12. april 2005 med senere ændringer.

stemmes, at hovedreglen i § 3, stk. 1, 1. pkt. (dvs. om at hunde skal føres i bånd eller være ifølge med en person, som har fuldt herredømme over dem), uden for de dér nævnte områder skal komme til anvendelse for bestemt angivne veje eller ejendomme.

I overensstemmelse med bestemmelsen i hundelovens § 3, stk. 2, indeholdt de tidligere politivedtægter forskellige regler om, at hunde i forskellige situationer skulle føres i bånd.

Politivedtægterne blev ophævet med virkning fra 1. juli 2005, jf. politilovens² § 26, hvorfor hundelovens § 3, stk. 2, herefter har mistet sin betydning. Samtidig blev justitsministeren bemyndiget til at fastsætte regler om bl.a. dyr på offentlige steder, jf. politilovens § 23. Denne bemyndigelse er dog endnu ikke blevet udnyttet.

Det kan i den forbindelse endvidere oplyses, at besøgende i offentlige anlæg skal overholde de ordensbestemmelser, som er bekendtgjort ved opslag, og følge de anvisninger til ordenens overholdelse, som gives af de tilsynsførende, jf. ordensbekendtgørelsens³ § 16.

Det samme gælder ordensbestemmelser, som er bekendtgjort ved opslag, og som efter indhentet udtalelse fra kommunalbestyrelsen er godkendt af politidirektøren for nærmere afgrænsede private eller offentlige arealer, på veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang, jf. ordensbekendtgørelsens § 2.

3. Justitsministeriets normalpolitivedtægt⁴ og politivedtægten for København⁵ indeholdt i henholdsvis § 31 og § 33 bestemmelser om hunde.

Det fremgik af § 33, stk. 2, i politivedtægten for København, at hunde på gader og i offentlige anlæg skulle føres i bånd, der er så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Politiet kunne dog med kommunalbestyrelsens tilslutning gøre undtagelse fra denne bestemmelse for dele af byen.

---

² Lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed med senere ændringer.

³ Bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger.

⁴ MED nr. 203 af 30. september 1968 med senere ændringer (ophævet).

⁵ Bekendtgørelse nr. 430 af 21. november 1967 med senere ændringer (ophævet).

En tilsvarende bestemmelse fandtes i politivedtægterne for Frederiksberg, Århus og Horsens, men bestemmelsen fandtes ikke i normalpolitivedtægten.

Før den 1. juli 2005, hvor politivedtægterne blev ophævet, var det således alene i 4 (København, Frederiksberg, Århus og Horsens) af landets dengang 54 politikredse, at der fandtes et ubetinget krav om båndpligt for hunde på gader og i offentlige anlæg.

4. Det kan i øvrigt oplyses, at normalpolitivedtægtens § 31 indeholdt bestemmelser om,

- at løse hunde ikke måtte medtages eller opholde sig i beværtningslokaler,
- at løbske hundehunde på veje altid skulle føres i snor, og
- at det var forbudt under færdsel på veje at føre hunde i bånd fra motorkøretøj, cykel med hjælpemotor eller hestekøretøj. Heller ikke ridende måtte føre hunde i bånd.

Flertallet af landets politikredse havde bestemmelser om hunde optaget i deres politivedtægter, der indholdsmæssigt svarede til normalpolitivedtægtens § 31.

Et mindretal af politikredsene havde valgt – udover normalpolitivedtægtens § 31 – at optage yderligere regler om hunde m.v. i deres politivedtægter. I disse kredse fandtes der f.eks. specifikke regler om forbud mod løse hunde på offentlige legepladser eller badestrande.

I politivedtægten for København var der – udover kravet om at hunde skulle føres i kort snor på gader og i offentlige anlæg – bl.a. optaget regler om, at hunde generelt ikke måtte medtages eller opholde sig i beværtningslokaler eller på offentlige legepladser eller badestrande.

5. De oven for omtalte bestemmelser i politivedtægterne for København, Frederiksberg, Århus og Horsens, der indeholdt et ubetinget krav om båndpligt for hunde på gader og i offentlige anlæg, havde hjemmel i hundelovens § 3, stk. 2. Det fremgår af forarbejder til hundeloven, at baggrunden for hundelovens § 3, stk. 2, bl.a. var, at man ville overlade det til det lokale politi/kommunalbestyrelsen at træffe beslutning om, hvorvidt hunde altid skal føres i bånd på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel.

Bestemmelsen havde dog efter alt at dømme i væsentlig grad et færdsels-sikkerhedsmæssigt sigte.

6. Det kan i øvrigt oplyses, at der i andre love findes andre bestemmelser om hunde.

Efter naturbeskyttelsesloven⁶ § 22 skal hunde således i perioden 1. april - 30. september føres i snor på strandbredder og andre kyststrækninger. Endvidere skal hunde efter samme lovs § 23, stk. 1, § 24, stk. 1, og § 25, stk.1, føres i snor i skove samt på udyrkede og klitfredede arealer.

Kommunalbestyrelserne kan derudover i medfør af § 12 i bekendtgørelse nr. 1278 af 5. december 2006 om badevand og badeområder udstede forskrifter angående hundes tilstedeværelse i vandet og på stranden.

7. Justitsministeriet har siden vedtagelsen af politiloven og ophævelsen af politivedtægterne været opmærksom på, at når hundeloven næste gang ændres, skal lovens § 3 ligeledes ændres, således at der i bestemmelsen ikke længere henvises til politivedtægterne.

Justitsministeriet lægger i øvrigt afgørende vægt på, at politiet har tilstrækkelige muligheder for at gribe ind over for hunde, der har vist tegn på aggressiv adfærd, herunder hunde, der ved deres adfærd har virket truende og skabt frygt uden endnu at have forvoldt skade.

Dette var baggrunden for den stramning af hundeloven i 2003, der er beskrevet i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 97 fra Folketingets Retsudvalg. Efter stramningen kan politiet således bl.a. træffe afgørelse om aflivning af hunde, som har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller når der i øvrigt er grundlag for at antage, at en hund kan være farlig for sine omgivelser.

Selvom hundelovens § 3, stk. 1, i forvejen indeholder et krav om, at hunde i byer og områder med bymæssig bebyggelse skal føres i bånd eller være i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem, kan det ikke udelukkes, at det som en forbyggende foranstaltning vil være en fordel i et vist omfang at indføre et krav om at hunde skal føres i bånd i bymæssig bebyggelse.

---

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 749 af 21. juni 2007.

Justitsministeriet er derfor indstillet på at overveje behovet for at indføre regler herom – enten ved en ændring af hundeloven eller ved fastsættelse af administrative regler efter bemyndigelsen i politilovens § 23.

Det kræver dog efter Justitsministeriets opfattelse meget grundige overvejelser, før der indføres landsdækkende regler af den nævnte karakter. Dette skal ses i lyset af, at alene 4 ud af de tidligere 54 politikredse havde et ubetinget krav om båndpligt for hunde på gader og i offentlige anlæg, ligesom det nøje skal overvejes, om ressourceindsatsen ved håndhævelsen af sådanne eventuelle regler står mål med fordelene ved en sådan ordning. En mulighed kunne være at overlade det til det lokale politi sammen med kommunalbestyrelsen at træffe beslutning om, hvorvidt der lokalt skal gælde et ubetinget krav om båndpligt for hunde på gader og i offentlige anlæg.